

II

(Akty przygotowawcze mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej)

Inicjatywa Republiki Austrii podjęta w celu przyjęcia decyzji Rady o usprawnieniu współpracy w sytuacjach kryzysowych pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej

(2006/C 321/15)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30, art. 32 i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Republiki Austrii ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 29 Traktatu o Unii Europejskiej stwierdza, że celem Unii jest zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa osobistego w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, przez wspólne działania państw członkowskich w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.
- (2) W deklaracji solidarności w obliczu terroryzmu z dnia 25 marca 2004 r. szefowie państw i rządów państw członkowskich Unii Europejskiej wyrazili głębokie przekonanie, że państwa członkowskie powinny „uruchomić wszelkie mechanizmy, którymi dysponują, aby na wniosek władz politycznych państwa członkowskiego lub państwa przystępującego udzielić temu państwu pomocy na jego terytorium w przypadku ataku terrorystycznego”.
- (3) Po zamachach z 11 września 2001 r. specjalne jednostki interwencyjne ze wszystkich organów ochrony porządku publicznego w państwach członkowskich podjęły wspólne działania pod egidą Grupy Zadaniowej Szefów Policji. Od 2001 roku ich sieć, nosząca nazwę „Atlas”, zorganizowała szereg seminariów, badań, wymiany materiałów oraz wspólne ćwiczenia.
- (4) Żadne z państw członkowskich nie dysponuje wszystkimi środkami, zasobami i całą wiedzą techniczną, które są potrzebne do skutecznego reagowania na wszelkie możliwe sytuacje kryzysowe o dużej skali, wymagające szczególnej interwencji. Dlatego możliwość zwrócenia się przez każde państwo członkowskie z prośbą o udzielenie pomocy do innego państwa członkowskiego ma kluczowe znaczenie.
- (5) W niniejszej decyzji ustalono pewne ogólne zasady dotyczące odpowiedzialności, w tym zasad odpowiedzialności karnej, w celu ustalenia ram prawnych na wypadek gdyby zainteresowane państwa członkowskie zgodziły się na wystąpienie z prośbą o udzielenie pomocy i na jej udzie-

lenie. Posiadanie tych ram prawnych oraz oświadczenia wskazującego właściwe organy umożliwi państwom członkowskim szybką reakcję i pozwoli im oszczędzić czas w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji ustanowione zostają ogólne zasady i warunki, na których specjalne jednostki interwencyjne jednego państwa członkowskiego mogą udzielać pomocy lub prowadzić działania na terytorium innego państwa członkowskiego (zwanego dalej „wnioskującym państwem członkowskim”), jeśli to drugie państwo zwróciło się do nich z taką prośbą i jeśli zgodziły się one na podjęcie tych zadań w celu zareagowania na sytuację kryzysową.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji:

- (1) „specjalna jednostka interwencyjna” oznacza jakiegokolwiek organ ochrony porządku publicznego w państwie członkowskim, który specjalizuje się w kontroli sytuacji kryzysowych.
- (2) „sytuacja kryzysowa” oznacza jakąkolwiek sytuację w państwie członkowskim spowodowaną przez człowieka, stanowiącą poważne bezpośrednie zagrożenie fizyczne dla osób lub instytucji w tym państwie członkowskim, a w szczególności wzięcie zakładników, uprowadzenie oraz podobne przypadki.

Artykuł 3

Udzielanie pomocy innemu państwu członkowskiemu

1. Państwo członkowskie może zwrócić się z prośbą o udzielenie pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną innego państwa członkowskiego w celu zareagowania na sytuację kryzysową. Państwo członkowskie może zaakceptować lub odrzucić taką prośbę, lub zaproponować inny rodzaj pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. C ...

⁽²⁾ Opinia z dnia ... (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

2. Z zastrzeżeniem porozumienia pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi, pomoc może polegać na dostarczeniu wnioskującemu państwu członkowskiemu sprzętu lub wiedzy fachowej, lub na przeprowadzeniu działań na terytorium tego państwa członkowskiego.

3. W przypadku działań na terytorium wnioskującego państwa członkowskiego, funkcjonariusze specjalnej jednostki interwencyjnej udzielającej pomocy:

- a) są upoważnieni do działania w charakterze wsparcia na terytorium wnioskującego państwa członkowskiego;
- b) działają pod kierownictwem wnioskującego państwa członkowskiego, które ponosi za nich odpowiedzialność, i zgodnie z prawem wnioskującego państwa członkowskiego;
- c) prowadzą działania w granicach swoich kompetencji przewidzianych w ich prawie krajowym.

Artykuł 4

Ogólne zasady dotyczące odpowiedzialności

1. W przypadku gdy, zgodnie z niniejszą decyzją, funkcjonariusze jednego z państw członkowskich prowadzą działania na terytorium innego państwa członkowskiego, to drugie państwo członkowskie ponosi odpowiedzialność za wszelkie szkody spowodowane przez nich w trakcie prowadzenia działań.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy szkoda jest wynikiem działań sprzecznych ze wskazówkami udzielonymi przez wnioskujące państwo członkowskie lub jest wynikiem działań z przekroczeniem przez dany funkcjonariusz kompetencji przewidzianych w ich prawie krajowym, stosuje się następujące zasady:

- a) państwo członkowskie, na którego terytorium została wyrządzona szkoda, naprawia taką szkodę zgodnie z warunkami mającymi zastosowanie do szkód spowodowanych przez jego własnych funkcjonariuszy;
- b) państwo członkowskie, którego funkcjonariusze wyrządzili szkodę jakiegokolwiek osobie na terytorium innego państwa członkowskiego, zwraca temu państwu członkowskiemu pełne koszty wszelkich kwot wypłaconych ofiarom lub osobom uprawnionym w ich imieniu;
- c) bez uszczerbku dla wykonywania swoich praw w odniesieniu do osób trzecich oraz z wyjątkiem lit. b), każde państwo członkowskie powstrzymuje się w przypadkach przewidzianych w niniejszym ustępie od żądania odszkodowania za poniesione szkody od innego państwa członkowskiego.

Artykuł 5

Odpowiedzialność karna

Podczas działań, o których mowa w art. 3, funkcjonariusze prowadzący działania na terytorium innego państwa członkowskiego są uznawani za funkcjonariuszy tego państwa członkowskiego w przypadku przestępstw popełnionych przeciwko nim lub przez nich.

Artykuł 6

Spotkania i wspólne szkolenia

Państwa członkowskie zapewniają, aby w razie potrzeby ich właściwe organy odbywały spotkania oraz organizowały wspólne szkolenia i ćwiczenia, w celu wymiany doświadczeń, dzielenia się wiedzą fachową oraz ogólnymi, praktycznymi i technicznymi informacjami na temat udzielania pomocy w sytuacjach kryzysowych.

Artykuł 7

Koszty

Każde państwo członkowskie pokrywa własne koszty, chyba że zainteresowane państwa członkowskie uzgodniły inaczej.

Artykuł 8

Stosunek do innych aktów

1. Państwa członkowskie mogą nadal stosować umowy lub uzgodnienia dwustronne lub wielostronne obowiązujące w ... (*), o ile takie umowy lub uzgodnienia umożliwiają państwom członkowskim poszerzenie zakresu i liczby celów niniejszej decyzji.

2. Państwa członkowskie mogą zawierać lub wprowadzać w życie umowy lub uzgodnienia dwustronne lub wielostronne po ... (*), o ile takie umowy lub uzgodnienia umożliwiają państwom członkowskim poszerzenie zakresu i liczby celów niniejszej decyzji.

3. Umowy i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mogą w żadnym wypadku wpływać na stosunki z państwami członkowskimi, które nie są ich stronami.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Radę i Komisję o umowach lub uzgodnieniach, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 9

Przepisy końcowe

Przed ... (*), każde państwo członkowskie określa w oświadczeniu zdeponowanym w Sekretariacie Generalnym Rady, które organy są objęte definicją specjalnej jednostki interwencyjnej oraz które właściwe organy mogą występować z prośbą o udzielenie pomocy oraz wyrażać zgodę na jej udzielenie, o których mowa w art. 3. Oświadczenie to można w dowolnym momencie zmienić.

Artykuł 10

Skuteczność

Niniejsza decyzja staje się skuteczna w dniu ... (**).

Sporządzono w Brukseli, ...

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

(*) ...
(**) ...